

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan središče, izdani nedelje in prazniki, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom na vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 16 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oglasila plačuje se od Miristopne poštne vrste po 5 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izročijo frankirani. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in tiskarstvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištev naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Novi davki.

Državni zbor je sklenil povišati uradniške plače, za kar bode na leto treba k večjemu kacij 13 milijonov. Finančni minister se je izgovarjal, da ta zakon ne more stopiti v veljavo, dokler ne najde potrebnega pokritja. Ravno tako nima minister pokritja za dva milijona, ki bi bila potrebna za odpravo časniškega koleka. Sklepni proračuni pa kažejo slednje leto po kacij 15 do 25 milijonov prebitka. Vidno je torej, da bi vlada že sedaj lahko povišala plače uradnikom, in hoče to stvar le izkoristiti, da iztisne iz prebivalstva novih davkov.

Sedaj pa pogledajmo, koliko novih davkov pa zahteva finančni minister?

Zahteva 50% povišanje davka od piva, kar bi znašalo na leto kacij 20 milijonov, davek od žganja bi se povišal za kacij 40%, torej bi do našal na leto 12 milijonov več, davek od petroleja bi se povišal za 50%, kar bi znašalo na leto najmanj 4 milijone. Če se pomisli, da se poraba teh stvari leto za letom množi, moramo reči, da vlada dobi kacij 40 milijonov iz tega povišanja davka. Štirideset milijonov torej zahteva vlada, da pokrije 13 milijonov za povišanje uradniških plač. Poleg tega se poviša še borzni davek in pridobitni in dohodninski davek bodeta tudi več donasala, ko se izvede davčna reforma. Državni dohodki se bodo tako kmalu povišali od 700 na 750, in če se po misli, da dohodki iz vseh davkov naraščajo, na 800 milijonov goldinarjev.

Pa bi še nič ne rekli, da se iz blagajničnih preostankov izdaje kaj za investicije. Toda kaj tacega se ne stori. Še za zidanje novih uradnih poslopij najemajo se posojila, za nove železnice se tudi denar izposoja. Kaj je z blagajničnimi preostanki, ki se kupičijo po blagajnicah in se bodo še dalje kupičili, in kako se s tem denarjem gospodariti, se državnemu zboru ne poroča. S tem se vsekako krati pravica parlamenta, ki ima pravico vedeti, kako se ves državni denar porablja. Parlamentarna kontrola je tako ob vsako veljavo. Druga gega si ne moremo misliti, da se nabira velik vojni zaklad, kakor ga ima Nemčija pripravljenega v Spandau u.

Zahtevani davki bodo zadeli najnižje prebivalstvo. Posebno obdačenje piva in petroleja bode zadelo le srednje in nižje stanove. Petrolej se rabi pri vsaki, tudi najubožnejši koči in delavec se okrepčava z vrčkom piva po trudolpnem delu. Te dve stvari pa hoče vlada huje obdačiti. Obdačenje žganja se pač opravičuje z navedenega in zdravstvenega stališča. Skušajta pa uči, da se z davkom ta namen ne doseže. Na Kranjskem imamo precej visoko deželno priklado na žganje, a vzlic temu žganjepitje nič ne pojema, temveč še narašča. Celo zakonodajalci, ki opravičujejo davek na žganje z omenjenimi lepimi razlogi, sami tega ne verja mejo, ker vselej postavijo večjo svoto v proračun, s pristavkom, da je pričakovati, da se bode več žganja popilo. Potem takem je tudi davek na žganje samo obremenjenje najnižjih slojev prebivalstva.

Proti novim davkom je pa še več pomislekov. Nekatera dežele, pa tudi že občine, imajo priklade na žganje in pivo. Te priklade se bodo morale opustiti ali vsaj znatno ponižati, ako se poviša državni davek od žganja in piva. S tem bode posebno prizadeta naša Kranjska, ki ni v najboljših finančnih razmerah in jo čakajo še vedno večja bremena, zlasti če pomislimo na nasledke potresa in nizke učiteljske plače. Z ozirom na vse to poslanci ne morejo lahko glasovati za nove davke, posebno če ne dobe nobenega zagotovila, da se bodo visoki blagajnični preostanki uporabljali v prebivalstvu koristne namene.

To vedno povišanje državnih bremen je pa tudi neutemeljeno, kajti naša država gospodarski ne napreduje, temveč prej hira. Kmetijstvo in obrt vedno bolj propadata; finančni minister pa premišluje, kako bi iztisnil več iz davkoplačevalcev. Tako politiko ne moremo imenovati umno, ker pelje le do gospodarskega propada nekaterih stanov. Splošno se kaže, da finančni minister Bilinski nima dosti srca za nižje sloje prebivalstva, kajti drugače bi ne mislil na take davke. Več srca pa ima za bogataše. Le pogledajmo, kako se je upiral takojšnji upeljavi borznega davka in kako je bil unet za premije tovarnarjem za izvažanje sladkorja in kako goreče je zagovarjal povišanje dohodkov tudi višjim uradnikom in visoke pokojnine ministerskim vdovam.

Prepričani smo, da bode novi državni zbor se upiral nameranim novim davkom. Žalovali ne bomo, če je prepreči, posebno ker že najde, če le hoče, tudi sredstev, da vlado prisili, da upelje povišanje uradniških plač tudi brez teh davkov. Vsekako je treba, da poslanci natančno izvedo, kako je z blagajniškimi preostanki in za kaj se mislijo porabiti, kajti presegli so že tisto mejo, ki je potrebna za redno državno gospodarstvo.

Državni zbor.

Na Dunaju, 17. decembra.

Za proračunsko razpravo se že nihče ne zanima. Mnogo poslancev je odpotovalo in ker vlada na vse mogoče načine sili na to, da naj bodo razprave kratke, se še uname večja debata.

Razprava o proračunu domobranskega ministerstva je zbornica danes dognala. Generalni govornik contra, Adamek, je zlasti govoril o velikih troških za vojsko in pa o zapostavljanju Slovanov, dočim je generalni govornik pro, dr. Menger, zahteval reformo vojaškega kaz. postopanja in se izrekel za uvedbo dvehletnega službovanja pri vojakih. Po nekaterih opomnih poročevalca barona Schwegla je zbornica odobrila proračun.

Začela se je na to razpravo o proračunu naučnega ministerstva in sicer o poglavju „centrala“.

Posl. Tuček je govoril o šolstvu na Moravskem in navedel naslednji, kaj karakteristični slučaj: V Prostějovu je ondotna češka posojilnica ustanovila nižjo realko. Ta je bila Nemcem trn v peti. Zaradi jedne same negotove tirjatve in zaradi porabe 20 gld. za volilne namene je namestništvo posojilnico razpustilo, iztirjalo vsa posojila in spravilo 200 rodbin na beraško palico, samo da je uničilo posojilnično realko.

Trentinski posl. Ciampi je tožil, kako slabo se Lahom godi in zahteval, naj se ustanovi laško vseučilišče.

Levičar dr. Schückler je dokazoval, da nemška duhovščina ni narodna in da prihajajo češki duhovniki čedalje številnejše v nemške župnije. Govornik je potem obširno razpravljal o katoliškem shodu v Solnogradu, o nastopu okrajnega glavarja Schfigotscha in mnogih drugih rečeh, ter

Listek.

Slovensko gledališče.

(„Norma“, tragična opera v dveh dejanjih, spisal F. Romani, poslovenil A. Peterlin, uglasil V. Bellini.)

Že pol stoletja se poje „Norma“ po vsem svetu in dasi se nje skladatelj o „leitmotivih“ in drugih tacih, dandanes veljavnih rečeh niti sanjalo ni, dasi ima opera povsem značaj „zastarele“ italijanske šole, še vedno je jako priljubljena in še vedno navdušuje poslušalce bolj nego marsikatera modernih muzikalnih dram, ker je delo, katero lahko vsakdo razume, čigar krasote spozna vsakdo, ako ni gluha na obe ušesi.

V vseh svojih delih je Bellini, kakor sploh vsi skladatelji njegove šole, polagal največjo važnost na melodiko. To je značilna stran italijanske opere, dokler se ni uklonila modernim naukom in postala veristična, a jedna najprijetnejših italijanskih oper je prav „Norma“. V njej se zrcalijo vsa muzikalna svojstva njenega skladatelja, v njej se kaže redka njegova genijalnost, spoznajo se pa v njej tudi vse slabosti njegove. „Norma“ se odlikuje po cvetoči, duhoviti melodiki in harmoniki ter krepki in fino

pointirani ritmiki. Bogastvo in raznovrstnost melodij je uprav čudovita, njih presrečnost in miloba pa je toliko, da kar očara, dasi so nekatere melodije sem in tam precej sentimentalne. Najznamenitejše točke so seveda kantilene, katerih popularnost je tekom desetletij postala toliko, da so neke iz mej njih našle pot celo v italijanske in nemške, preprostemu narodu namenjene pesmarice ter postale narodova last, prave narodne pesmi. Bellini dosega z najpreprostejšimi sredstvi najlepše učinke. Na dramatično verjetnost se ne ozira dosti, pač pa pazi na dramatično živahnost recitativov in na njih karakteristiko. Solospavi so vedno melodiozni, a iznajdljivost Bellinijeva v melodijah je res velikanstva, ensembli so živi, zbori živahni. Orkestracija je ponekod sijajna, bohotna in jako fina, na drugih mestih površna.

Toliko naj zadošča za muzikalno karakterizacijo te opere. Nje izredna priljubljenost priča najbolje, da je znamenit umotvor, muzikalnih biservov, katerih je v njej vse polno, pa itak ni moč opisati z besedami.

Nekateri skeptiki so nekoliko zmajevali z glavnimi, ko so čuli, da se uprizori „Norma“ na slovenskem odru. Temu se ni čuditi, saj je partija

„Norme“ sila težka, tako da se je boje najznamenitejše heroično dramatične pevke, a če predstavljalka „Norme“ nima uspeha, pade z njo vsa opera. Danes konstatujemo, in sicer z veseljem, da je bil strah dotičnikov prazen. „Norma“ je dosegla velik, popoln uspeh, dosegla ga je, ker je primadona gosp. Ševčikova svojo težavno nalogo častno rešila, mnogo bolje, nego se je pričakovalo. Dramatični recitativi so jej sicer delali težkote, a premagala jih je, dočim je s slavno kavatino „Casta diva“ obudila uprav frenetično ploskanje, katero se je ponavljalo pri krasnih duetih s Polijonom in z Adalgizo ter po velikem prizoru koncem opere, ko prisega Polijonu, da se mu maščuje, ko samo sebe žrtvuje, da reši Adalgizo, in ko prosi očeta odpuščenja. Sploh je gosp. Ševčikova vse arije pela dovršeno in brilirala s svojo koloraturo. Adalgizo je pela gospa Inemannova. Da ima tako izvrstno šolo, kakor malokatera pevka, to je že znano, in da je tudi jako dobra igralka, to je pokazala tudi včeraj. Nje glas je sicer slaboten, a vzlic temu je dosegla prav dovoljen uspeh, ker je čustveno in lepo pela. Tenorjeva uloga je v „Normi“ skrajno nevhvaležna. Tenor nima prilike, da bi se odlikoval, da bi obrnil pozornost na se, ne jedne arije, kjer

končno izjavil, da bodo Nemci zoper vsak poskus predruščiti sedanjo šolo, kar najkrepkeje reagirali.

Naučni minister baron Gautsch je stvarno odgovarjal na izjave in tožbe raznih govornikov ter koncem govora izrekel prošnjo, naj bi se šola nekoliko v miru pustila, da morajo v šolskem oziru biti besede „quieta non movere“ program.

Posl. Pičtak je govoril o ženskih učnih zavodih in priporočal vladi, naj se nikar ne ustavlja resnemu kulturnemu prizadevanju ženstva. Vlada pa naj tudi skrbi, da bodo ženske dobile prilike za primerno delovanje in sicer najprej s tem, da jim dovoli pristop k vseučiliškim študijam pod ravno tistimi pogoji, kakor moškim.

Poslanec Kurz je pojasnjeval, kako naučna uprava protežira Nemce in Lahe, zatira pa Slovane. Slovencev je vsaj še enkrat toliko, kolikor Lahov, a vendar nimajo ni jedne gimnazije, Lahi pa vsega v izobilju.

Ko je še govoril dr. Funke se je razprava pretrgala. Domobranski minister je konec seje predložil načrt zakonu o pokojninah crožnikov, njih vdov in sirot.

Prihodaja seja bo jutri.

V Ljubljani, 18. decembra.

Krščanski socijalizem in klerikalci. Po mestih navadno klerikalci podpirajo krščanski socijalizem, a drugače pa delajo na kmetih, kjer imajo upanje prodrati s čisto klerikalnimi kandidati. Tako so se na Kranjskem pri zadnji državnozborni volitvi bili z vso silo ustavljali kandidaturi krščanskih socijalistov Ignacija Žitka in dr. Gregorčiča. Na Štajerskem se je snovala krščanska kmetijska zveza na krščanskosocijalni podlagi. Mislil bi kdo, da bodo klerikalci to zvezo podpirali, toda najhujše se jej upirajo. Iz Gradca so se razposlala pisma župnikom, naj delujejo proti tej zvezi in onemogočujejo njene shode. V pismih se je trdilo, da knezoškof želi, da se ta zveza uniči. Župniki in kaplanje so se seveda s posebno gorečnostjo podali na delo. Šli so od hiše do hiše in kmete odgovarjali, naj ne hodijo na shode tega društva. Jaden shod so na ta način že preprečili. Tukaj se je zopet pokazalo, da so klerikalci le črta za krščanski socijalizem, kjer se s svojimi praviimi nazori ne upajo na dan.

Bosenska deputacija na Dunaju. Sedaj vladni listi opravičujejo ministra Kalaya, ki je preprečil, da cesar bosenske deputacije ni vzprejel. Na Dunaj sta prišli dve deputaciji, jedna iz Mostara druga iz Sarajeva. Prva je bila redno napovedana pri deželni vladi bosenski in je ta vlada priporočala, da se vzprejme; druga pa ni bila napovedana, in jo cesar vzprejeti ni mogel. Ker sta na Dunaju obe deputaciji želeli biti skupno vzprejeti, je cesar njihju vzprejem odklonil. Mostarska deputacija zase bi bila vzprejeta, da je hotela. Iz vsega tega je vidno, da se Kalay in bosenska vlada bojita, da bi vladar ne izvedel kaj jima nepovoljnega. Če bode vsaka deputacija morala vlado v Sarajevu prositi dovoljenja če sme k vladarju, ga gotovo ne dobi, če se bode imela kaj pritožiti proti vladi. Mostarska deputacija bi bila vzprejeta, a le zato, ker se njene pritožbe niso tikale vlade, temveč le razpira mej lajki in duhovniki v pravoslavni cerkvi. Pritožbe se-

bi mogel pokazati svojo pevsko zmoglost. Vedno in povsod je le postanska oseba. Vžlic temu je občinstvo z zanimanjem opazovalo gosp. Raškoviča, ker je tako v pevskem kakor v igralskem oziru znal iz svoje nezauatne uloge nekaj narediti, a prav to je za vsakega pevca najboljši dokaz nardarjenosti in osposobljenosti. Najtoplejše priznanje gre tudi splošne simpatije už vajočemu, vrlému basistu g. Fedyczkowskemu, kateri je ulogo Orivista jako dobro pel in igral. Pohvalno je omeniti gospd. Musilovo, a tudi g. Rus je zado-stoval. Zbor je bil v prvem dejanju nekoliko ne-siguren, sicer pa prav dober. V celoti je bila pred-stava ugajnejša, nego so po navadi premijere, a gotovo je, da bode repriza še boljša.

Občinstvo je bilo s predtavo jako zadovoljno in je vsi soliste, tako pri odprti sceni, kakor tudi koncem d'janj odlikavalo z jako živahnim opo-to-vanim ploskanjem.

Inszenirana je bila opera prav dobro, ensembli so bili slikoviti, k čemur so mnogo pripomogli tudi krasni in ukusni kostumi.

Gledališče je bilo razprodano, kakor pri vsaki operni noviteti.

rajevske deputacije so se tikale postopanja deželne vlade in se je zatorej nje vsprejem preprečil.

Dunajski občinski zastop Krščansko soci-jalna večina postopa v mestnem zastopu s isto brez-obzirnostjo, kakor je poprej postopala liberalna. Krati po možnosti manjšini svobodo govorov. Župan dopušča, da galerija razesaja, kadar govori kak li-beralec. Tudi so začeli izključevati liberalce za go-tovo število sej, kadar kateri ostro kritikuje sedanjo mestno upravo. Koliko je ob svojem času dr. Lu-eger kričal zoper določbo, da se kdo sme izključiti. Imenoval je to največjo krivico in nasilstvo, sedaj pa njegovi stranki to dobro služi. Še ko je postal podžupan je zatrjeval, da on tega sredstva ne bode nikdar rabil. Da se mu ne očita, da se je izneveril besedi, sedaj vselej odda predsedstvo drugemu pod-županu, kadar se sklepa o izključitvi kacega libe-ralca. Seveda je to le sleparija. Dr. Lueger ima tak upliv pri svoji stranki, da bi lahko zabranil vsako tako izključitve, ko bi le hotel.

Španija in Zjedinjene države. Senator Mar-gan je predlagal v ameriškem senatu, naj pred-sednik republike napove vojno Španiji zaradi Kube. Hudo je obsojal postopanje Spancev na Kubi in njih vojevanje. Senat je sklenil resolucijo, v kateri pozivlja predsednika republike, naj začne zaradi Kube vojno s Španijo. Podoben predlog se je stavil tudi v zbornici poslancev in ga pretresuje poseben odsek. Poslednji dogodki, zlasti Maceova smrt, so tudi razburili Američane. Prav lahko je mogoče, da začne vojno, če ne bode Španija toliko pametna, da bi dovolila Kubi samoupravo. To je vsekako mo-goče, ker španske liberalne stranke niso proti taki samoupravi. Upirajo se le konservativci, ker potem plemstvu ne bodo odprte več mastne službe na Kubi, in ker duhovščina zgubi mnogo upliva in dohodkov na tem otoku. Z dovoljenjem samouprave si Španija le zagotovi nekaj dohodkov s tega otoka, če pa Kubo zgubi, pa pride v take finančne zadrege, da je državni bankerot neizogiben.

Za narodno enakopravnost.

(Govor posl. dr. L. Gregorčiča v poslanski zbornici dne 5. t. m.)

Visoka zbornica! Čisto sem v vladnih listih že naletel na stavke, katerih smisel je v kratkem ta-le: Sedanjemu ministerskemu predsedniku se je posrečilo tu in tam, kar se ni posrečilo mnogim iz njegovih prednikov na pr. volilna reforma, civilno-pravdnega reda, davčna reforma, novi domovinski zakon, morda še zakon o kmetijskih zadru-gah itd. (Posl. L.: Še ne! Morda! Prijatelji ministerskega predsednika sklepajo iz tega, da se mu posreči rešiti še druga važna vprašanja, takó pogodbo z Ogersko, in da naredi konec preprirom mej narod-nostimi. Rad bi bil spregovoril nekaj besed o po-godbi z Ogersko, a da okrajšam svoj govor, se hočem omejiti na narodnostno vprašanje.

Gospoda moja! Neoporekljivo je, da tirja narodnostno vprašanje nujne rešitve. Vprašanje je-jv zvezi s faktično narodo enakopravnost je vseh plemen in njih jezikov v šoli, uradu in javnem živ-ljenju, je v zvezi z odstranjenjem narodnega prepira in z ustnovljenjem narodnega mira. Važnost tega vprašanja se je tudi nedavno temu pripoznala v tej zbornici povodom razprave o nujnem predlogu Pacákovem. Nujnost predloga se je sicer odklonila, nujnost stvari same pa pripoznala. Reklo se je pač, da ta predlog ni umesten za sedanji čas, razprava pa je dokazala nasprotno. To pot se je prvič tu govorilo mirno, stvarno in koncilijantno o narod-nostnem vprašanju. Moglo se je razvideti, da bi se vendar le raje imelo ljubiti mir, nego da se nadaljuje srditi in na zadnje vendar le nekoristni prepri; celo voditelji združene levice so govorili o dolžnosti do mira, o potrebi, da se izda jezikovni zakon; to so sama vesela znamenja, da se vendar le jedenkrat bližamo koncu 30-letne jezikovne vojne, da se tudi v nas posreči, kakor v Švici in Belgiji, ustanoviti narodni mir, in da bode tudi pri nas vsakdo, naj bo Nemec, Slovan, Italijan ali Romin, mogel iz-vrševati svoja naravna državljanska in politiška prava ter da bode kakor vladavci mogli občevati v svojem materinem jeziku z sodišči in upravnimi oblastmi. Interesantne razprave se je udeležil s jugoslovanske strani dr. Ferjančič in je po-sebno poudarjal potrebo, da se eventualni sklep miru ne omeji samo na dežele češke krone, ampak da se raztegne na vse dežele, posebno tudi na one v katerih prebivajo Jugoslavlani in da se jezikovni oodnošaji uredi v zmislu člena 19. drž. osnovnih zakonov.

Jaz popolnoma soglašam s tem in bi hotel danes le nekako popolnilno govoriti o njih vzrokih, ki so nas Jugoslavlane ovirali dosedaj na izvedenju člena 19. državnega osnovnega zakona in nas bodo ovirali tudi v bodoče, ako ne bode toliko poguma, da jih spravimo s poti.

(Dalje prih.)

Sijajno gmotno stanje slovenskega ljudskošolskega učitelja

na koncu razsvetljenega devetnajstega stoletja. (Govoril pri glavni skupščini „Zaveze“ v Opatiji dne 20. av-gusta 1896. I. Jernej Ravnikar, nadučitelj v Mokronogu. (Konec.)

Naslanjaje se na to izjavo danes tukaj zbrano slovensko učiteljstvo terja:

1. Uvaževaje prežalostno gmotno stanje vsega slovenskega ljudskošolskega učiteljstva — in gleda na to, da se v kratkem izboljšajo plače c. kr. uradni-kom, duhovnikom in častnikom, zahtevamo, da se tudi ljudskim in meščanskim učiteljem, ki so za državo in deželo vendar najvažnejši činitelj, letni dohodki uravnajo tako, da bodo jednaki onim c. kr. uradnikov v 11., 10. in 9. plačilnem razredu za učiteljstvo ljudskih ter v 10., 9. in 8. plačilnem razredu za učiteljstvo meščanskih šol.

2. Predno stopi ta uravnava v veljavo, do-volijo naj se v ta namen povsodi in takoj primerne draginjske doklade.

3. Ker deželni zbori najbrže tudi v prihodnje ne bodo upoštevali § 55. državnega zakona z dne 14. maja meseca 1869. l., da bi učiteljem plače uravnali tako, da bi ti zamogli svojo svojo moč obračati v svoj poklic ter da bi jim tudi v resnici bilo mogoče, svojo rodbino živiti primerno okolno-stim dotičnega kraja, sklene se, visoko c. kr. vlado naprositi, da blagovoli šolo vzprejeti v svoje pod-ročje, to je, ljudska šola naj se poddržavi.

4. V dosego tega naj „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ stopi v dogovor z drugimi dežel-nimi učiteljskimi društvi v Avstriji, da ukrenejo vse potrebno.

5. Vsa ta društva naj visokemu c. kr. mini-sterstvu za uk in bogočastje predložijo „skupno spo-menico“, v kateri naj se razkrije gorje in pre-žalostno gmotno stanje vsega ljudskošolskega učiteljstva po avstrijskih deželah.

6. Ako deželna učiteljska društva — oziroma „zveze teh društev“ — spoznajo za potrebno, pošlje naj se v ta namen posebna deputacija do ministe-rskega predsednika, naučnega ministra — in celo do Njegovega Veličanstva, presetlega cesarja in vladarja. Manjše dežele bi bile zastopane po jed-nem, večje pa po dveh ali treh odposlancih.

7. Službena leta naj se vsled težavnega in naporenega dela, ki ga imajo učitelji pri vzgoji in pouku mladine, skrajšajo na 35 let, uštevíti tudi leta začasnega službovanja.

8. Naslov „podučitelj“ naj se odpravi brez-pogojno.

9. Tajna kvalifikacija je nekaka nenravna in nepotrebna uredba, torej naj se odpravi.

10. Šolski zakon o nadzoru in nadzoru šol predela in popravi naj se v tem smislu, da se krajnim šolskim svetom vzame pravica nadzorstva v peda-gogiškem in didaktičnem oziru; prepusti pa naj se jim samo oskrbovanje stvarnih šolskih potrebščin.

11. Glede na to, da pri sedanjih družbenih razmerah dobra vzgoja mladine posebno blagodejno upliva in korist in blagor državi in deželam, skrbí naj se za večjo izobrazbo učiteljstva. Ako bi država to zahtevo odklonila, naj potem dežele to velevažno vprašanje prevzamejo same v svojo skrb po vzgladu dunajskega mesta.

12. Posel „občinskega tajnika“ je časten in tak, da ga sme učitelj v prostem času opravljati; torej mu tega višje šolske gosposke tudi ne morejo in ne smejo zabraniti, ker ne nasprotuje zakonito določenim naredbam.

13. Pri bodočih volitvah v deželne zastope naj se po vseh slovenskih pokrajinah postavi vsaj po jeden kandidat iz vrste učiteljev v imenik poslanc-ov, da ti potem kot izvedenci v šolskih zadevah pri sklepanju novih šolskih zakonov, ali pa pri preosnovi že obstoječih, zamorejo vedno svoje mnenje izražati s pedagoško didaktičnega stališča. Ti zastopniki iz učiteljskega stanu bili bi torej naši pravi zagovorniki in nekako poročstvo za boljšo pri-hodnost vsega slovenskega učiteljstva.

Hvala Vam lepa, da ste me blagovolili toliko časa poslušati. Prosim pa zdaj, da o tem perečem vprašanju izreče še kdo drugi svoje misli — in morebiti tudi svoje pomisleke. (Burno odobravanje in živio-klici.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. decembra.

— (Gonja zoper „Uč. Tovariša.“) „Slove-nec“ si prizadeva na vse mogoče načine, da bi zgradil „pons asinorum“, po katerem bi rad zvalil učiteljstvo v klerikalni tabor. Ker se mu drugače ni posrečilo, pridobiti učiteljstva, namerava pa svoj namen doseči s tem, da dan na dan udriha s klerikalnim cepcem po „Učit. Tovarišu“ in njega uredniku, ki si je drznil povedati jim v brk, ka-košne namene bi klerikalci radi dosegli. Vsako, še tako podlo maščevanje „Slovenca“ ni prenizko. Ker stvari sami ne more blizu, išče svojo osvetoželjnost in maščevanje v osebnostih. Koliko prahu je vzdignil, ker je g. Dimnik pri sestavljanju svojega poročila o češki narodopisni razstavi posnel nekaj

zgodovinskih podatkov glede Praga in Hradčanov, iz „Sl. G.“, iz lista, ki ga dobiva v zameno. Gotovo je vodil g. Dimnika pri tem najboljši namen, da bi namreč podal slovenskemu učitelstvu čim natančnejšo sliko o razstavi, katere bi iz svojih bilježek gotovo ne bi mogel sestaviti, ker bi moral biti najmanj 14 v razstavi — ne pa jeden dan — da bi si mogel vse sam opisati. — „Slovenec“ očita gosp. Dimniku tudi „Domačo vzgojo“, katero je pisal zastonj ter ves dobiček dal „konviktu“. Pogledali smo knjigo in videli, da gospod Dimnik prav pošteno navaja vse vire ter postavlja: po najbolj virih spisal. A. Zupančičeva pedagogija ima tudi prav te besede zapisane, ter navaja v predgovoru, kakor g. Dimnik, vse vire, a vendar ni doživel še nikakega očitanja, ker ga je vodil dober namen, kakor g. Dimnika. Pa, sveda, namen posvečuje sredstva! Gospodje bi radi one mogočili g. Dimnika, češ, noben drug urednik si ne bo upal nastopiti tako odločno zoper nas in — namen bo dosežen. Upamo pa, da se slovensko učitelstvo tudi od te najnovejše klerikalne „duhovnosti“ ne bo dalo speljati na „rost za osle“. Glede „plonkanja“ pa svetujemo „Slovencu“, naj pogleda par let nazaj, ko je doslovno iz nemškega prestavljeno povest prinesel za svoje blago!

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Veliki uspeh, kateri je pri sinočni predstavi dosegla opera „Norma“, jamči, da bode tudi jutrišnja repriza dobro obiskana. Z ozirom na željo trgovskih in obrtnih krogov se je začetek predstave določil izjemoma na 8. uro.

— („Pisateljsko društvo.“) Opozarjamo na današnji sestanek pisateljskega društva v restavraciji „Narodnega doma“, pri katerem bo predaval gosp. prof. Perušek.

— (Imenovanja.) Poštoma oficijaloma sta imenovana v Ljubljani asistenta gg. Franc Kenk in Ivan Hafner, ne pa Aleksander Pokorny, kakor je bilo včeraj po pomoti tiskano.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) užigalice in svinčnice priporočamo sl. občinstvu, kar najiskrejeje. Užigalice je jedin založnik veletržec Ivan Perdani v Ljubljani, Vodnikov trg. Svinčnikom pa trgovec Josip Petrič v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 22. Z obojima, z užigalicami in svinčniki, se prejemniki kaj zelo pohvalijo.

— (Povodom izrednega pomnoženega poštne prometa v božičnem času) se bodo od 21. do 24. t. m. podaljšale uradne ure pri takajšnji predaji pošiljatev vožne pošte, in sicer tako, da se bodo od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer brez presledka vsprejemale pošiljatev. Občinstvo se zaradi tega z ozirom na svoj lastni prid, kakor tudi na to, da pošti omogoči njeno težavno nalogo lažje in ugodneje rešiti, nujno prosi, da kolikor mogoče že v dopoldanskih urah ali vsaj kmalu popoldne pošiljatev na pošto prinese, ako želi, da se iste takoj isti dan odpošljejo. Da gredo poštne manipulacije hitreje in lažje od rok, se priporoča, da se zavoji obsegu, teži in daljavi poka, katerega imajo narediti, primerno trdno in trpežno narejeni in imajo natančen in razločen naslov. Naslov sam naj se zapiše naravnost na papir, platno ali v kar se je blago zavilo; če bi pa to ne bilo mogoče, naj se naslov na pošiljatev pripiše ali pa tako prilepi, da se cel naslovni listek dobro in trdno drži, nikakor pa ne zadostuje, naslov s pečatnim voskom napečatiti. Zelo se priporoča, da se tudi v pošiljatev samo prilepi še jeden natančen naslov, ker je potem, ako se jo odpre, pošti mogoče, dostaviti jo tudi v tem slučaju, če se je zunanji naslov zgubil ali pa tako zbrisal, da ga ni mogoče več brati. Tudi je želeli, da stranke spremnice pravilno napišejo in natančno naznanijo vsebino, da se jim ne delajo ovire pri predaji. Da bode mogoče dobajajoče pošiljatev hitreje dostavljati, se posamezne stranke nujno prosijo, da dostavljalec pošte pošiljatev kolikor mogoče hitro in nemudoma odpravijo, t. j. hitro podpišejo oddajne listke in poravnajo poštne pristojbine; kajti vsako tudi najmanjšo zadrževanje zavira občutno ves promet.

— (Opustitev znamenja s štacijskim zvonom.) C. kr. ravnateljstvo obvesti s tem p. n. potvajočo občinstvo, da se pričeni dne 1. januarja 1897. naprej, znamenje za vstop v železniške voze ne bode več dajalo po štacijskem zvonu, marveč le po klicu ali zvonjenju v čakalnicah ali družih za bivališče potnikov določenih prostorih. P. n. potniki so torej naprošeni, da z ozirom na svojo lastno korist, strogo pazijo na klic za vstop z voze.

— (Morilec Ferme.) storilec groznih umorov pri Trojanah in poleg Vranskega, je bil pred nekaj meseci prepeljan v ljubljansko blaznico. Pri celjskem sodišču, kjer se je proti Fermetu vršila preiskava, so mislili, da je mož blazen. Sedaj se poroča, da so zdravniki v Ljubljani spoznali, da je Ferme popolnoma zdrav in da le simula, vsled česar se je zopet izročil okr. sodišču v Celju, kjer se zdaj proti njemu nadaljuje preiskava.

— (Slepar.) Postopač Gregor Privršek prišel je pred 8 dnevi k ženi konjskega kupčevalca Franceta Kodela, se predstavil kot sedlarski pomočnik in jo prosil naj da na posodo nekemu znanemu posestniku v Kravji dolini dva konjska komata, katera ta potrebuje, za tako dolgo, dokler mu on starih komatov ne popravi. Privršek je res dobil komata in ju odnesel. Včeraj pa je France Kodela zapisal svoja komata pri starinarjih, kamor jih je bil Privršek naravnost nesel in prodal. Stvar se je naznanila policiji in ta je po osebnem popisu doglala, da se slepar zove Gregor Privršek, kateri je bil tudi že zaradi tatvine kaznovan. Privršek se je aretoval in izročil okrajnemu sodišču.

— (Premetena beračica.) Vsa skrbi po svoje, da bo božične praznike prijetno preživel in imel kak poboljšek. Ni čuda torej, da se v zadnjih dneh pred prazniki tudi berači prav pogostokrat na dan oglašajo po hišah in prosijo poboljška. Nekateri so res usmiljenja in podpore vredni ali mnogo je pa tudi takih, ki bi lahko delali in tega le vsled delomrznosti ne stori. Taki berači so navadno prav nadležni in nevhvaležni. Ako jim ni dar po volji še daritelja ograjajo. Z it in premeten pa je vsak berač. Na vse mogoče načine se skrivajo pred stražniki in če se jeden zasači, ima sto izgovorov za to, kaj je iskal v kaki hiši. Najpremetnejša pa je bila dosedaj menda 48 let stara beračica Polna Kos iz Stodencič. Ta je hodila danes dopoldne od hiše do hiše, od prodajalnice do prodajalnice na Dunajski cesti in nosila seboj majhno korbico. Stražnik jo je opazoval in ker se mu je sumniva zdela, jo je ustavil, češ, da ona berači po hišah. Sedaj pa se je ženica raztogotila in vpila nad stražnikom, da to ni res in da ona le prodaja „jajčke“ po hišah. In v resnici je pokazala stražniku korbico, v kateri je imela jajca. Stražnik je ženico izpustil. Ker pa le ni verjel povsem njenemu zatrjevanju, šel je skrivši za njo in jo dalje opazoval. Ko beračica ni nikjer več videla stražnika, smuknila je totaj v bližajo prodajalnico v Šelenburgovih ulicah in od tukaj naprej v drugo in tretjo. Pred tretjo prodajalnico počakal jo je stražnik, ki se je bil med tem že prepričal, da ženica ne prodaja „jajčk“, marveč, da berači. Ženica se je tudi sedaj uprla stražniku in ga brcala in grizla, da je stražnik moral dobiti pomoči, da jo je spravil na magistrat. V korbici je imela Polna Kos same klopote in to le v namen, da prevara stražnika, če jo prime zaradi beračenja, kar je slednjič tudi sama priznala.

— (Pogreša se.) 9 let star šolski učenec Rudolf Trtnik, železniškega čuvaja sin z Podobčine. Daček ima rujvskaste lasi in sive oči. Na jednom mestu glave mu vsled nekega udara manjkajo lasje.

— (Narodne čitalnice v Škofji Loki) redni občni zbor se bode vršil dne 20. t. m. ob 7 uri zvečer v društvenih prostorih s sledečim vzporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev treh pregledovalcev računov. 5. Poročilo knjižničarja. 6. Volitev novega odbora. 7. Slednjosti.

— (Mlad umetnik.) Iz Mokronoga se nam piše: Naše pokopališče je letos dobilo dva prav umetno izdelana nagrobna spomenika, katera je izklesal iz Nabrežinskega kamna tukajšnjega pokojnega posestnika in oštrja g. Pleterška najmlajši sin Jožef. Jeden spomenik predstavlja žalujočega angelja, ki drži v roki ugašeno bakljo; visok je 3 m ter povsem mojsterski izdelan; drugi manjši spomenik pa predstavlja na jedni nogi klečečega angelja s skel-njenima rokama. Pri obeh se vidi, da ima g. Jože Pleteršek lep dar za take umotvore — ter le škoda bi bilo, ako bi tak talent vsi d pomanjkanja denarnih sredstev ne imel prilike iz obraževati se še nadalje. Dež. odbor naj bi mu v ta namen naklonil kako podporo!

— (Zagrizenost štajerskih Nemcev.) V mestni bolnici v Ptujju je bilo razpisano mesto zdravnika. Za to postransko službico se je oglasil samo jeden kompetent, a ni je dobil, ker je Slovenec. Ptujski Grmani so šli rajši na Dunaj iskat zdravnika. Kdaj se bomo že Slovenci od svojih nasprotnikov naučili toli potrebne brezobzirnosti.

— (Nečloveška mati.) V Mariboru na desnem bregu Drave našli so te dni v vodi mrtvega novorojenega otroka, ki je imel kamen na vrata obešen. Sodišča išče zdaj nečloveško mater, a doslej zaman.

— (Odbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju) sestavlja se je še pod predsedništvom sedaj že ranjega Ivana Navratila takole: Podpredsednik I.: g. Jakob Pukl, c. kr. nadporočnik v. e., posestnik, sodni tolmač bolgr, srbo hr. in slovensčine, podpredsednik II.: g. dr. Friderik Ploj, c. kr. tajnik in finančnem ministerstvu, drugi borzni komisar, blagajnik I. v. e. gosk. Francšek Jančar, monsieur, pspežev komornik, župnik nemškega viteškega reda, blagajnik II. gosp. dr. Anton Primožič, ces. kr. gimn. profesor, tajnik I. g. Ivan Luzzar, revident ravnateljstva južne železnice, tajnik II. g. dr. Matija Murko, ces. kr. prof. sor na orientalski akademiji, terezijanišću itd., odborniki: V. e. g. dr. Fr. Sedej, c. in kr. dvorni kapelan in ravnatelj v Avguštinjeju, g. dr. Klement Šeshun, dvorni in sodni odvetnik, g. dr. Franč. Simonič, c. kr. skriptor v vseučil-

lišni knjižnici; pregledovalci: Gosp. dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodoleki, ces. kr. tajnik v finančnem ministerstvu, g. Josip Premern, c. kr. uradnik v ravnateljstvu poštne hranilnice, g. Žiga Sežun, c. kr. likvidator; odbornikov namestniki: G. dr. Janko Pajk, c. kr. gimn. profesor, g. dr. Peter Laharnar, c. kr. podtajnik v ministerstvu notranjih stvari, g. dr. Janko Hočevar, odveto, kandidat; pregledovalcev namestniki: G. dr. Matej Velca, c. kr. nadkomisar v uradu poštne hranilnice, g. dr. Anton Koželj, vzgojevalec, g. Peter Hlačar, uradnik sev. zah. železnice.

— (Razpisane službe.) Mesto davčnega oficijala na Kranjskem za pomožno službo v direktnem davčnem službovanju I. instance, eventualno pri davčnih uradih v X., eventualno mesto davčnega pristava v XI. čin. razredu. Prošnje v 4 tednih predsedstvu finančnega ravnateljstva v Ljubljani. — Mesto učitelja in voditelja na jednorazrednici v Glagovici z dohodki IV. plač. razreda, funk. priklado letnih 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 28. decembra okr. šol. svetu v Kamniku.

* (Neprijetno presenečenje.) Ta dni je bolgarski ministerski predsednik Stojlov priredil soiréjo, na katero je povabil mnogo odličnih gostov. Prav pred prihodom gostov našel je v dvorani — dinamično bombo. Doslej se je policija zaman trudila poizvedeti, kdo je prinesel bombo v palačo ministerskega predsednika.

* (Pretep v sinagogi.) V Stryja v Galiski se je v židovski sinagogi mej službo božjo unel krvav pretep mej navzočnimi dijaki. Policijo so pretepači pregnali, šle orožnikom se je posrečilo narediti mir. Mnogo dijakov je bilo ranjenih.

* (Zgodaj sta začela.) Vogerski vasi Petroč sta se dva po trinajst let stara dečka stela zaradi — nekega dekleta. Prepričani so bili, da je jeden dečkov drugega zabodel z nožem. Ranjeni dečko je kmalu potem umrl.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila!

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Ivan Ložar, zastopnik banke „Slavije“ v Trzinu, 1 krono. — G. Ivan Rebek, stavbeni in umetni ključar v Celju, 88 vin, kot preostanek brezuspešnega inserata. Skupaj 1 krono 88 vin — Žvela rodoljubna darovalca in njihovi nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: G. Ivan Ložar, zastopnik banke „Slavije“ v Trzinu, 1 krono. Živio!

Za učiteljski konvikt v Ljubljani: Gosp. M. V. v Sodražici dar g. Fr. Koy-a, trgovca v Loškem potoku, 6 kron. Sveto smo izročili gosp. blagajniku učiteljskega društva Jak. Dimniku, ki s tem hvaležno potrjuje sprejem.

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“ ima v štev. 24. naslednjo vsebino: Izjava; Konec leta; Naš sovrtažnik; Fr. Odožen: Ustavoznanstvo; J. Ravnikar: Martin in Jera; Naši dopisi; Vestnik; Uradni razpisi učiteljskih služeb; Listnica; Vabilo.

Brzjavke.

Dunaj 18. decembra. Poslanska zbornica je v današnji seji doglala razpravo o poglavju „centrala“ proračuna naučnega ministerstva. Treuinfels je govoril o tirjatvah klerikalne stranke glede šole in za sedaj zahteval, naj se za ljudske šole na kmetih primerno okrajša učni načrt in naj katoliške otroke uče samo katoliški učitelji. Izrekel je nadejo, da bo ministerstvo iz lastne inicijative pomaglo, da se uveljavijo ta načela. Zbornica je potem razpravljala o poglavju „bogočastje“. Kronawetter je zahteval, naj se uredi takse za cerkvena opravila, a naj se tudi skrbi, da se jih bo duhovščina držala.

Dunaj 18. decembra. Tekom meseca januarja se razglasi imenovanje novih članov gospodske zbornice. Mej imenovanci so tudi grof Hohenwart, dr. Rieger, dr. Matuš, grof Deym, dr. Beer in Proskowetz.

Petrograd 18. decembra. Vlada je ukazala zatvoriti vseučilišče v Harkovu zaradi gibanja mej dijaštvom.

London 18. decembra. Listi javljajo, da so se velesile dogovorile, ako bi se Turčija ustavljala zahtevanim reformam, da odpokličejo svoje diplomatične zastopnike in začnejo siloma postopati zoper Turčijo.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani** (Dunajska cesta), 2 (3202-7) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Štev. 31. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 755.

— Začetek ob 8 uri. —

Opera.

V soboto, dne 19. decembra 1896.

Drugokrat:

NORMA.

Tragična opera v dveh dejanjih. Spisal F. Romani. Poslovenil A. Peterlini. Uglasbil Vincenzo Bellini. Kapelnik g. Hilarij Benisek. Režiser g. Josip Noll.

Blagajnica se odpre ob 8. uri. Začetek točno ob 8. uri. Konec ob 11. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v torek, dne 22. decembra 1896.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 15. decembra: Ivan Šerek, krojač, 37 let. Vodmat št. 95, jetika. — Matija Paderšič, delavec, 26 let, Poljanska cesta št. 61, mrtvoud.

Dne 16. decembra: Marija Koželj, vrtnarjeva žena, 51 let, Poljanska cesta št. 47, jetika. — Mihael Zabukovec, delavec sin, 3 mes., Karlovska cesta št. 16, črevesni katar.

V deželni bolnici.

Dne 12. decembra: Fran Bizjak, delavec sin, 14 let, jetika.

Dne 13. decembra: Marija Vevčič, uradnega sluga žena, 77 let, ostarelost.

Dne 14. decembra: Fran Pirc, usnjar, 52 let, jetika.

Dne 16. decembra: Štefanija Obrekar, črkostavčeva hči, 1 leto, pljučnica.

Dunajska borza

dne 18. decembra 1896

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	55	"
Avstrijska zlata renta	123	"	20	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	75	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	35	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	933	"	—	"
Kreditne delnice	372	"	75	"
London vista	119	"	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	90	"
20 mark	11	"	77	"
20 frankov	—	"	54 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	40	"
C. kr. cekini	5	"	68	"

Tužnim srcem javljamo vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, oziroma brat, gospod

Ludovik Weber

c. kr. davkar

danes po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 53. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega rajnega bude v soboto, da 19. t. m., na ondotno pokopališče.

Svete maše zadušnice se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi.

Nepozabni pokojnik se priporoča v blag spomin.

Stari trg pri Ložu, dne 17. grudnia 1896.

Marija Weber vdovljena Peče, soproga. — Karol Weber, brat — Franja Jaklič rojena Weber, sestra. (3388)

Tužnim srcem naznanjamo, da nam je predraga mati, oziroma tašča in stara mati, gospa

Marija Jenko roj. Kobler

posestnica in trgovka

danes ob 9. uri zvečer, po kratki bolezni, previena s svetstvi za umirajoče, v 77. letu dobe svoje, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bude v soboto, dne 19. t. m., ob polu 4. uri popoldne iz hiše žalosti na ondotno pokopališče.

Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi v Litiji.

Nepozabna pokojnica priporoča se v blag spomin.

V Litiji, dne 17. decembra 1896.

Amalija Jenko, Ivan Jenko, Alojzija Hutter roj. Jenko, otroci. — Josip Hutter, zet. — Oga, Milan Jenko; Ivan, Josip, Amalija Hutter, vnuki. (3386)

Meteorologično poročilo.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
17	9. zvečer	731.4	-1.2	brezvetr.	sneg	
18.	7. jutraj	730.8	-1.6	sr. svzh.	oblačno	3.5
	2. popol.	729.3	0.6	sr. jzrah.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura -1.4°, za 0.4° nad normalom.

Krepak učenec

12—15 let star, vzprejme se v prodajalnico z mešanim blagom F. Zadnek-a v Senožeah. (3367-2)

Služba občinskega redarja

z letno plačo 400 gld., z jamčenimi drugimi dohodki s 150 gld. prostim stanovanjem in službeno obleko razpisuje občina Trbovlje.

Prešnjiki morajo biti dosluženi vojaki ali orožniki. zadnji imajo prednost, večji slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi in se imajo na zahtevanje na svoje troške os-boo predstaviti.

Lastnoročno pisano prošnje do 15. januarja prih. leta občinskemu uradu v Trbovlje.

(3384-1)

Župan: Ferd. Roš.

Giesshüblec z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri bronhijalnem kataru otrok, ki se tako često javlja v zimskem času. 3 dele Giesshübleca se zmeša z 1 delom vročega mleka in se zmes pije mlačna. (3142-9)

R. DITMAR
DUNAJ.

DITMAR-SVETILJKE
v vseh renomiranih prodajalnicah svetilk.

! Samo še malo dni!
Zrebanje že dne 28. decembra 1896
ogerske drž. dobrodelne loterije.

Glavni dobitok 60.000 gld.

Vsi dobitki 160.000 gld.

Srečke po 2 gld. se dobivajo: pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Pešta, glavni carinski urad, polunadstropje), pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, pri večini poštnih uradov, pri „Mercur-ju“ na Dunaju in po vseh mestih in večjih krajih pri prodajalcih srečk.

Budimpešta, dne 4. oktobra 1896.

(3160-3)

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

Srečna izbira!

Iščete li lep eleganten dodatek k božičnemu darilu? Prosim, kupite velelegantni božični zavojček s tremi komadi slavnega **Doering-ovega mila s sovo**. Boljšega si ni moč izbrati, koristnejšega ne podariti, povolnejšega ne ponuditi. Jako lepi božični zavojčki se dobé povsod brez povišanja cene.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič. — Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

(3213)

Kuverte s firmo
priporoča po nizki ceni
„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.